GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50
OGLASI PO SNIZ. TARIFI. —Priopćeno po retku D.10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 147
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Štedionice Zagreb br. 38.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
NOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA III | ŠIBENIK, 19 SEPTEMBRA 1935 | BROJ 271

Zagreb nekad i sada

Na sokolskoj proslavi rođendana Njeg. Vel. Kralja Petra II, starešina zagrebačke župe i zamjenik saveznog starešine brat dr. Oton Gavrančić započeo je svoj lijepi govor ovim riječima: „Na rođendan Nj. Vel. Kralja Zagreb je pokazao kako osjeća, Zagreb se zavio u jugoslovenski barjak. Nije uvijek tako, ali moralo bi uvijek tako biti. Zagreb je kolijevka Jugoslovenstva, u njemu su radili i živjeli veliki Jugosloveni; ovu tradiciju treba nastaviti. Zagreb mora da osjeća jugoslovenski iz dva razloga: jer je oduvjek bio podstrekač jugoslovenske misli, i jer svaki od nas osjeća da tako mora da bude, ako naš narod hoće da poboljša budućnost. Boljitak čitavog naroda leži u Jugoslavenstvu a nipošto u kojoj drugoj ideji. Ideje se ne daju uništiti. Može se uništiti i najbolje pretstavnike jedne misli, ali misao ostaje vječita, ako je sposobna za život, jer je stoljećima dokazivala, da se ubiti ne da, pa nam je nakon sličnih napora i potoka krvi donijela slobodu".

Zagreb je uistinu onaj grad, u kojem se je jugoslavenska misao začela, grad koji je prvi počeo isticati ideju Jugoslovenstva i buduće čvrste zajednice Srba i Hrvata, a uz njih i ostalih Južnih Slovena.

U Zagrebu, pa i u čitavoj Hrvatskoj, državnopravna ideja postepeno je poprimila sve te izrazitije oblike i uspješno djelovala na izgradnji nacionalnih ciljeva, a uz to davala sve to jači poticaj zbližavanju narodnih elemenata na Slavenskom Jugu.

Iznosim ovdje, u koliko mi prostor lista dopušta, samo neke glavnije i značajnije momente iz nacionalne i političke prošlosti ovoga naroda, da nepristrani čitaoc uzmogne ocjeniti koliko je Zagreb doprinio i kakav je bio njegov udio u pripremanju našeg narodnog ujedinjenja.

Zagrebački biskup dr. Maksimiljan Vrhovac, izrazita ličnost prosvijećenoga vijeka u hrvatskom političkom, socijalnom i kulturnom životu i čije je ime u Zagrebu ostalo u najtrajnijoj uspomeni po parku „Maksimir", što ga je uredio i krstio svojim imenom, 1794 g, je kupio u Zagrebu štampariju, koja je po njegovoj namjeri, bila kulturna institucija za unapređenje ilirskog jezika. U Vrhovčevoj štampariji, i pored najteže političke i kulturne reakcije, izašlo je mnogo knjiga. Vrhovac je bio u tjesnoj vezi sa slavisticima svoga vremena; dopisivao je s Dobrovskim i s Kopitarom. Bio je pristalica mišljenja, da na slovenskom jugu postoji samo jedan jezik (ilirski), i da treba iz njihovih narječja stvoriti jedan književni jezik. (Nar. Encikl.)

Zagreb je bio središte ilirskog pokreta, a ime ilirsko kod hrvatske inteligencije značilo je zajednicu čitavog Jugoslovenstva. U svojoj studiji o Ljudevitu Gaju, prof. dr. F. Šišić kaže: „U prvom redu među apsolventima zagrebačke „Akademije nauka" (Regia Academia scientiarum), produžio je preporodnim radom, skoro poslije smrti biskupa Maksimiljnna Vrhovca (1827), mladi Hrvat iz zagorske Krapine, Ljudevit Gaj. „Prvi javni glas hrvatske omladine u preporodnom duhu — „Oglas" datira 20 oktobra 1834 g. — adresiran je bio ovim karakterističnim riječima: „Svetloj i prepoštovanoj gospodi vsakega stališa i reda slavnoga naroda slavenskoga vu južneh strana, kakoti Horvatom, Slavoncem, Dalmatinom, Dubrovčanom, Srbljem, Kranjcem, Stajercem, Koruščem, Istrijanom, Bošnjakom, ter ostalem Slovencem svem zadnjič (do posljednjega) roda našega i jezika ljubiteljem i zavetnikom lepo pozdravljenje...". Tako je prvenstveno Gajevom zaslugom god. 1836 nestalo stare Hrvatske i rodila se nova, a s njome i nova era u kulturnoj i političkoj historiji Jugoslovenstva. „Naš uvaženi istoričar dr. Šišić, govoreći o ilirskom pokretu, veli: „Hrvati imaju da zahvale preporod svoj poglavito malom, ali zanosnom broju ilirskih književnika, koji su podali narodu pravac, važan ne toliko u literarnom obziru, koliko upravo u političkom. Ilirska je literatura narodu pročistila i proširila krug njegovih političkih ideja, a time je i probudila narodnu svijest, te uspriila onu patriotsku revnost, koja je, zastidjevši se s dojakošnjega narodnoga nehaja, živo pregla, da čitav narod podigne i učini savremenim s ostalim evropskim drugovima".

U ilirskom pokretu, u kojem je učestvovala zagrebačka patriotska inteligencija, pjesnici, učenjaci, političari, ističe se golema pojava grofa Janka Draškovića, koji je god. 1832, pred začuđeni svijet iznio prvu hrvatsku političku brošuru „Disertaciju", u kojoj ne traži ništa manje od „Velike Ilirije" *za slavensku braću na jugu* s jednim jedinstvenim književnim narječjem, i to najrazgranjenijom štokavštinom.

God. 1848 podražavaju Gajeve ideje žarkog hrvatskog rodoljuba i vrsnog vojskovođu bana Josipa Jelačića. Jelačić spada među najzaslužnije ljude 19. st. u pripremanju našeg narodnog ujedinjenja. Pod njegovim banovanjem i uplivom pridružili su se hrvatskom pokretu protiv Madžara i Srbi, koji su, u prisustvu hrvatskih delegata, u srpskoj narodnoj skupštini u Karlovcima (13 V 1848) izabrali metropolitu Josipa Rajačića za patrijarhu. Sutradan javio je patrijarha banu Jelačiću, da će Srbi „raditi s hrvatskim narodom kao brat s bratom". Da je Jelačić — kaže se — samo malko manje bio austrijski general, a više političar i diplomata, naše ujedinjenje svršilo bi se, s puno manje žrtava, već 80 godina ranije, i u daleko bolje pripravljenim prilikama.

Hrvatski i srpski književnici Kukuljević Demeter, Ivan Mažuranić, Vinko Pacel, Vuk Karadžić, Đuro Daničić i Stjepan Pejaković, te Slovenac Franjo Miklošić sastali su se u Beču 28. marta 1850, da uglave neka pravila za jezik i pravopis, držeći se načela, do „jedan narod treba jednu književnost da ima", dok je ona bila rasko-

Pred prekidom diplomatskih odnosa izmedju Njemačke i Sovjetske Rusije

London 19. U ovdašnjim se diplomatskim krugovima pronose vijesti da će Sovjetska Rusija prekinuti sa Njemačkom diplomatske odnose zbog nedavnog govora ministra g. Göbbelsa na kongresu u Nürnbergu, gdje je kazao da je sovjetska vlada postala obična židovsko—komunistička zločinačka banda.

Smanjenje plata činovnicima i penzionerima

Beograd 19. Danas stupa na snagu ministarska uredba sa zakonskom snagom, po kojoj se snizuju svim državnim i samoupravnim činovnicima kao i penzionerima penzionisanim poslije g. 1923 prinadležnosti u visini od 7 posto i to počevši od oktobra 1935.

Engleske pomorske snage u Mediteranu

Rim 19. Dnevno se povećava broj engleskih ratnih brodova na Mediteranu i na Crvenom moru. Tako se u vodama izmedju Aleksandrije i Sueza nalazi 35 ratnih brodova, kod Palestine i to izmedju Cipra i Port Saida 24 ratna broda a izmedju Adena i Sueza 20 ratnih jedinica. Jučer su pred Aleksandrijom vršene pomorske vojne vježbe dok je u luci parobrod „City of Birmingham" iskrcavao za Egipat ratni materijal.

Žestoka oluja na sjeverozapadu Evrope

London 19. Jučer je bijesnila nad Kanalom i obližnjim obalama nezapamćena oluja koja je nanijela dosta štete. U Londonu ima 8 mrtvih, dok je više kuća razoreno. U Kanalu su se potopila dva manja broda, ali ljudskih žrtava nije bilo. Isto je tako žestoki jugozapadni vjetar bacio na obalu englesku podmornicu A 12 pri čemu je ranjeno 7 mornara.

Sjednica engleske vlade

London 19. — Sinoć je ponovno održana sjednica engleske vlade, kojoj je predsjedao g. Baldwin. Sjednici je prisustvovao potpredsjednik MacDonald, ministar narodne obrane i ministar inostranih posala Sir Samuel Hoare.

Raspravljano je o dalnjim sigurnosnim mjerama koje treba preduzeti na Sredozemnom moru i sjeveroistočnoj Africi u vezi sa pretstojećim ratom između Abesinije i Italije. Osim toga govora je na sjednici i Sir Hoare, koji još jednom istaknuo hitnu potrebu da se pokuša pridobiti francusku vladu za očuvanje mira u Istočnoj Africi.

Francuski ambasador kod Hoare-a

London 19. — Jučer je ministar inostranih posala Sir Hoare primio francuskog ambasadora u Londonu, s kojim je razgovarao o svom predlogu što ga je iznio na sjednici vlade u posljednjem pokušaju za francusko-englesku saradnju. Iza toga su se u političkim krugovima pronosili glasovi da Sir Hoare zbog velikih nesuglasica koje postoje izmedju Londona i Pariza ne namjerava otputovati n Ženevu.

Produženo opsadno stanje u Rumunjskoj

Bukarešt 19. — Jučer je izdato zvanično saopćenje kojim se javlja da je opsadno stanje produženo još za šest mjeseci.

U Parizu se boje Njemačke

Pariz 19. U desničarskim političkim krugovima opaža se velika zabrinutost zbog govora kancelara g. Hitlera kojl je kazao da zaklinje potpisnice Memelskog statuta, kao i Društvo Naroda, da interveniraju u korist poštivanja toga statuta sa strane Litvanije, jer u protivnom slučaju će Njemačka biti prisiljena da intervenirá u korist svojih 180.000 sunarodnjaka, nad kojima Litvanija vrši teror.

U Parizu se boje da ako signatarne vlasti memelskog statuta ne preduzmu potrebite korake da će onda sama Njemačka pribaviti tome statutu poštovanje. Takova intervencija Njemačke izazvala bi Sovjetsku Rusiju, koja je sa Litvom povezana raznim ugovorima.

Novi transporti za Afriku

Napoli 19. — Jutros odlaze za Afriku paroarodi „Conte Biancamano" i „Nazzario Sauro sa 6850 vojnika. Iz Tripolisa je sinoć otputovao za Eritreju parobrod „Viminale" sa 3400 uroñeničkih vojnika.

Školske
aktentaše
dobijete najjeftinije
u trgovini koža cipela i
športskih potrebština
ALEKSANDAR ANWEILER
šibenik
ul. Kralja Tomislava 4.
Specijalna radiona cipela!

madana ne samo po bukvici, nego i po jeziku i pravopisu. Ova načela, posve zdrave, stvorena u duhu preporodnih težnja za narodnim jedinstvom, s naučnom motivacijom i s Vukovim člankom „Glavna pravila za južno narječje“ priopćena su javnosti s molbom, da književnici uz nj h pristanu. (Nar. Novine, 1851, str. 214, 216).

Veliki vladika Strossmayer, ženijalnim uočavanjem stvarnosti, prenosi Gajeve ideje ilirizma na područje praktičnog Jugoslovenstva. U tijesnim vezama sa svima Slavenima, pa čak i s Rusijom a u neposrednoj prepisci s vladarima Srbije i Crne G re, ide izravno, i politički i kulturno, k istaknutom cilju Bez obzira na posljedice, otvoreno pripovijeda potrebu punog jedinstva južnih Slavena. Njegova su djela: *Jugoslovenska Akademija i zagrebački Univerzitet*, on radi na uv đenju staroslovenskog bogoslužja u katoličkim crkvama, da bi i te razlike što više otupio i doveo tako do što iskrenijeg i punog jedinstva. — Kad Strossmayer drži — naglasio je pretsjednik Jugoslovenske Akademije g. dr. A. Bazala u svojem predavanju o jugoslovenskoj misli 5 II. 1935 da je u jugoslovenskoj misli budućnost naroda, onda je imao pred očima, da će ona slavenskom jugu pribaviti nezavisnost prema vani i mogućnost snažna razvoja unutri i zajamčiti dostojno mjesto u kolu prosvijetljenih naroda.

Naš znameniti istoričar, zagrebački kanonik Rački, prijatelj i saradnik biskupa Strossmayera, u svojim „Odlomcima iz državnoga prava hrvatskoga“ piše ove značajne riječi: „Hrvati i Srbi jedan narod po krvi i jeziku, utemeljiše dvije različite države, kojima se kasnije pridruži nekada hrvatska Bosna. Mi imasmo dakle različitu prošlost, koja nam budi sveta i neoskrvnjena a za budućnost spasonosna nauka“. Rački u svojim glasovitim člancima o Jugoslovenstvu u zagrebačkom „Pozoru“ na početku spominje, da će ime jugoslavensko sada oduševiti Hrvate onako, kako ih je prije oduševilo ime ilirsko i daje ovu uputu za budućnost: Želi li Jugoslovenstvo jednim narodom u duhovnom smislu postati, to bi imalo nastojati, da se sjedini u književnom jeziku“.

U studiji o dru. Anti Starčeviću, „hrvatskom Katonu“ i velikom političaru, dr. Branko Drechsler piše u VII knjizi „Hrvatskog Kola“ slijedeće: „U doba apsolutizma izveo je Starčević kao književnik političko djelo hrvatskog nacionalizma velikohrvatskom idejom kao protivutežom velikosrpskoj i ilirskoj ideji. A naročito valja istaknuti, *da je i on težio za narodnim jedinstvom na slovenskom jugu*, što osobito jasno izbija iz njegovih načela o književnom jeziku i njegova poziva na pretplatu „Ričoslovice“, ali kako je Vuk zamišljao ovo jedinstvo pod imenom srpskim, Gaj pod imenom ilirskim, tako je Starčević mislio, da će ovaj ideal oživotvoriti pod imenom hrvatskim. Starčević je otac Hrvatsva, kako je Gaj otac Ilirstva, a to što je u ono doba bila već razvijena velikosrpska ideja, bilo je povodom. da je Starčević morao doći do negacije Srpstva. On je stao prema Srbima na ono stanovište, na kome su oni bili prema Hrvatstvu, a bilo je to tjesnogrudno stanovište međusobne negacije“.

Prigodom okupacije Bosne i Hercegovine Hrvatski sabor u Zagrebu (28 IX 1878), u odgovoru na kraljevski otpis kazao je između ostaloga i ovo: „Zadatak, koji je monarhija preuzela okupacijom Bosne i Hercegovine mogao bi se trajno samo onda osigurati, ako se ustroj zadobivene pokrajine malo po malo tako udesi, kako bi se s vremenom mogao pripojiti na ustroj Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije u njihovu državnopravnom odnošaju naprama Kraljevini Ugarskoj. Martin Polić, osvrćući se na ove događaje, u drugom svesku svoje Parlamentarne povijesti Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije (Zagreb 1900), kaže: „Ti su događaji budili u narodnim grudima nove težnje i nade o ljepšoj budućnosti“.

Srpsko hrvatska koalicija, čija je akcija vođena u Zagrebu, bila je stožer jugoslovenske misli i pionir borbe za buduću državnu zajednicu Hrvata i Srba.

I hrvatski tribun i veliki vođa hrvatskog seljačkog pokreta, pok. Stjepan Radić. u početku svog političkog djelovanja, stavio je u svoj program: Hrvati i Srbi su jedan narod, te se moraju sporazumijevati.

Zagrebačka akademska omladina igrala je, još u predratno doba, vidnu ulogu u buđenju jugoslovenske svijesti. Dosta bi bilo pripomenuti njezin izlet g. 1912 u Beograd gdje je obdržavan meeting, uz sudjelovanje slobodne braće Srba protiv komesara Cuvaja, protiv ukidanja ustava u Hrvatskoj i provađanja apsolutizma. Tad su zagrebački akademičari pred Kraljevim Dvorom, priredili burne i oduševljene ovacije pok. Kralju Petru i kad se je Kralj pojavio iza balkona, omladina Ga je pozdravila i klicala budućem hrvatskom i jugoslovenskom Kralju.

Bilo bi predugo kad bi mogli da iznesemo sve, što je patriotski Zagreb učinio tekom svjetskog rata u korist onih naših ljudi, koji su u velikom broju, kao vojnici, iz svih krajeva otadžbine dolazili u Zagreb, gdje su nalazili ne samo zaklonā i zaštite nego su i spašeni, u znaku jugoslavenske solidarnosti, od očite pogibije.

Hrvatski Sabor u Zagrebu zaključio je 29 oktobra 1918, da prekida sve veze s Austrijom i Madžarskom, te sa dinastijom Habsburškom. U ime svih Hrvata, Srba i Slovenaca zaključuje priključenje kraljevini Srbiji pod žezlom Karađorđevića.

Nakon mjesec dana, vlada Narodnog Vijeća u Zagrebu poslala je svoje delegate u Beograd, drom. Antom Pavelićem na čelu, koji je dana 1. decembra 1918 pročitao Adresu upravljenu Prijestolonasljedniku Regentu Aleksandru i kog je dana izvršen istorijski akt državnog Ujedinjenja Jugoslovena.

Datumi od 28 oktobra i 1 decembra 1918 ostati će zapisani zlatnim slovima u istoriji jugoslovenskog naroda.

(s l i j e d i) J. K.

Poslije Lavalova govora

Zagreb, 18. — Lavalov govor u Ženevi odjeknuo je snažno, može se reći, cijelim svijetom. O njemu se mnogo piše i raspravlja, mnogo više nego li o govoru Hoareovu. Neki su primjetili, da su obojica jednako govorili. U suštini valjda, ali u formi Lavalov se govor odlikuje savršenstvom takta i privlačivošću, koja djeluje više nego li inače mnogi argumenat. Radi toga je u talijanskoj kritici ovaj govor prosuđen kao takov i nema sumnje, da će pridonijeti — u koliko je to uopće moguće — poboljšanju situacije. U Rimu mogu sada da izvuku pouku i da se odluče na pregovaranje tim više, što im se iz Pariza i Londona daje čisto razumjeti, kako Italija ima mnogo više da dobije sāradnjom s Vel. Britanijom i s Francuskom, nego li kakvom nerazmišljenom politikom, koja će da naiđe na otpor Londona i Pariza.

Nije to slučajnost, što je nakon Lavalova govora i Mala Antanta našla potrebnim, da istakne svoje gledište i svoj stav prema pitanjima, koja se sad potresaju međunarodnopolitičkim životom. Još jednom je i s te strane jasno posvjedočena privrženost miru i ustanovi Društva Naroda. I države Balkanskog sporazuma istakle su jednako posvjedočenje uz isticanje izvjesnih, za njih glavnih, usleva za što solidnije obezbjeđenje mira na području njihovih užih i širih političkih i ekonomskih interesa. U tom smislu značajna je i izjava turskog delegata g. Ruždi-Arasā. Javila se je i Rusija, da i ona u ovom momentu istakne svoj stav i svoje gledište, a nisu izostale ni baltičke države.

Time je iscrpljen prvi dio procedure u okviru ženevske instituciju. Kako će se ipak provesti njen drugi dio, to je pitanje, koje zasjeca već u praktičnu stranu i koje može da ima ozbiljnih reperkusija, ako u talijansko abesinskom sporu ne nastupe prije toga momenti, koji će upućivati na mogućnost jednog mirnog rješenja. U pogledu provedbe tog drugog djela opažamo već sada izvjesna razmimoilaženja čak i kod glavnih čimbenika, uslijed toga i razna shvatanja o načinu i o težini mjerā, koje će se eventualno imati da upotrebe. Zbog toga je i odveć prerano izricati sada bilo kakav sud o tom pravcu, tim više što cio kompleks odnosnih akcija, koje se zamišljaju pod pojmom sankcija, mora da bude nužno ovisan i o svim onim mogućnostima, koje već sutrašnji razvoj događaja može da stavi u izgled.

Bilo kako bilo, poslije Lavalova govora otpada dobar dio one teške neizvjesnosti, koja je do tog časa sapinjala dah cijeloj svjetskoj javnosti, jer je očito, da se sada s većim postotkom vjerojatnosti u diplomatskē uspjehe može da ide u susret budućim danima. Fronta stvorena u Stresi mora da bude održana u interesu evropskog mira, a taj bitni preduvjet dat će bez sumnje razloga i snage svim daljnjim pokušajima da se Italija navede na put sporazuma i da po tom sporazumu jedino postigne ono, što je njoj potrebno, samo ne u formi koju je ona htjela, a koja nemože da bude obuhvaćena u okvir Društva Naroda.

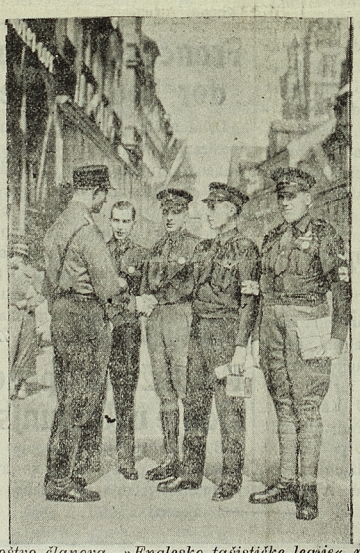
Fronta stvorena u Stresi ne gubi ništa od svoje neophodnosti ako Njemačka na pr. i u ove dane nalazi shodnim da uvjeri svijet o svojoj miroljubivosti. Hitlerovski kongres u Nürnbergu, koji je održān u času najveće medjunarodne zategnutosti, bio je prodahnut neobično toplim raspoloženjem u prilog mira i međunarodne saradnje. Je li to uslijed toga što se opet konstatuje jako francusko—englesko zbliženje ili iz iskrene volje s njemačke strane, da stupi u aktivnu sāradnju s drugima za konsolidaciju Evrope? Odgovor je težak, kad se zna, da je sve s te iste strane do jučer izazivalo nemir i zabrinutost u Evropi. Stoji svakako, da je u Nürnbergu g. Rudolf Hess izjavio, kako nije zadaća njemačke vojske da osvoji silom tudja područja niti da je zadaća nacional—socijalističke stranke da tudje zemlje duhovno zarobi. Nema internacijonale nacijonal—socijalizma? Iz konteksa pak govora g. Hitlera proizlazi, da je vladajuća stranka dostigla treću etapu svog nastojanja t. j. slobodu Njemačke i da je time likvidiran slom 1918 godine. Nacijonal—socijalizam — rekao je dalje g. Hitler — nema agresivnih namjera protiv nijedne evropske nacije.

I njemačka štampa ovih je dana sva prodahnuta pacifističkim duhom. Tako i „Frankfurter Zeitung“ od 12 ov. mj. piše: „Njemačka se osjeća kao zemlja evropske sredine; mirna saradnja sa svim nacijama mora da ostane njen cilj“.

Lavalov govor izrečen je u času, kad je u Njemačkoj tako reliefno manifestovana spremnost za saradnju i za održanje mira, i to uz izričito naglašivanje, da Njemačka ima golema posla na svom unutrašnjem sređenju.

Kad se to uzme o obzir, onda nekako sutomatski nastupa i drukčije psihološko raspoloženje, koje može da bude samo u prilog miru, a to je od velika značenja u ovim časovima, kad se skoro instinktivno probija u opću savjest zabrinutost i bojazan pred nedogledniim komplikacijama.

Još nisu izgubljene sve nade u povoljan razvoj događaja, dapače uskrsuju nove i nije isključeno da baš u dvanaesti sat prevlada razum i uvidjavnost. Lavalov govor opravdava te nade, a opravdava ih i stvarna mogućnost da će se naći način i put, koji će Italiju zadovoljiti, ako ne potpuno, a ono bar u tolikoj mjeri, da rat bude ipak spriječen. A to je ono glavno, što sada cio svijet zanima.

Mnoštvo članova »Englesko fašističke legije« prispjelo je u Nürnberg (Njemačku) da sudjeluje velikom partijskom danu. Naša slika prikazuje grupu koju vodi jedan član Hitler. organizacije koji im tumači vrijednost starinskog njemačkog grada

Samopomoć protiv komunističkih propagatora. U Santa Rosa (Kalifornija) nakon kratkog vanrednog suđenja, komunisti su bili maskirani perjem i prisiljeni da za kaznu prođu kroz grad, te su na taj način bili izloženi ruglu.

GRADSKE VIJESTI

Završetak nedjelje Crvenog Krsta

Ova nedjelja posvećena je proslavi Grvenog Krsta i u nedjelju će se ta proslava svečano završiti. Toga dana ujutro u 8 sati biće velika povorka školske mladeži uz sudjelovanje Mornarske, Sokolske i Gradske glazbe. U 11.30 sati održaće se promenadni koncert u gradskom perivoju, gdje će koncertirati Mornarska i Sokolska glazba. U subotu na veče u hotelu „Krka" održaće se čajanka sa šaljivom lutrijom raznih predmeta dobrovoljno poklonjenih od mjesnih trgovaca. Početak čajanke u 21 sat. Preporuča se građanstvu potpomaganje ove plemenite akcije.

Objesio se starac

Kako je Državno tužilaštvo telegrafski izvješteno iz Silbe, težak Josip Deroko star 80 godina iz Oliba, objesio se je u utorak na veče. Povedeni su izvidi da se utvrdi uzrok, koji je za sada nepoznat.

„XARIF", AMERIKANSKA JAHTA iz New-Yorka doplovila je u utorak u našu luku i usidrila se ispred ribarnice. Na njoj se nalazi pored 29 člana posade i 10 putnika. Jahta putuje duž cijele naše obale i pošto su stranci razgledali grad i slapove Krke, od plovila je.

PREČASNI FREDERIKO BREUER apostolski protonotar Bačke administracije iz Bačkog administrata boravio je u Šibeniku. U utorak na veče u sjemeništu mu je priređena svečana večera.

U OFICIRSKOM DOMU sve priredbe vrlo dobro uspjevaju. Uvijek vlada odlično raspoloženje do kasno u noć, a i posjeta je uvijek vrlo odlična.

POMEN RERERVNIM OFICIRIMA održan je u ponedjeljak. Prisustvovali su rezervni oficiri i predstavnici vojske i mornarice.

NOVI PLAN XXXI kola državne klasne lutrije donosi svakome tko u igri sudjeluje veliko i ugodno iznenađenje.

Mnogi su se tužili na to, da je „teško postići jedan od većih zgoditaka". Tome je uprava državne klasne lutrije doskočila sa jedino mogućim, a uz to doista „zvučnim" argumentom: povisila je količinu dosadanjih glavnih zgoditaka **na TROSTRUKO** i to tako, da će se od sada osim dosadanjih glavnih dobitaka i premije izvlačiti **još 48 novih velikih zgoditaka, od toga čak jedna premija sa 2,000.000 (Dva milijuna) dinara.**

Pobliže podatke sadržavao je prospekt koji je bio priložen u prošlom broju našeg lista. U narednom broju priložiće se ponovno isti prospekt poznate glavne kolekture državne klasne lutrije A. REIN i DRUG u Zagrebu, koji već sada unapred preporučujemo pažnji naših čitaoca.

OPLEMENJENA CIKORIJA je temelj proizvodnje „Pravoga Francka", ovog odličnog i nedostiživog načina, koji svakoj kavi daje ono, što toliko volimo, naime punoću, aromu, ukus i krasnu zlatno—smeđu boju.

Unajmljuje se velika mebli-rana soba sa 2 prozora, 1 ili 2 kreveta, te 1 ili 2 prazne sobe, sve u centru grada. Obratiti se Uredništvu

Anketa o željezničkom i parobrodarskom zimskom voznom redu

Kako smo već ranije javili sastala se je 14 o. mj. u Zagrebu kod Direkcije Državnih Željeznica anketa radi ustanovljenja voznog redâ za ljeto 1936 godine. Iz Šibenika bili su pozvani Općina, Udruženje trgovaca i Društvo za promet stranaca da pošalju svoje delegate. Pretsjednik Gradskog Poglavarstva zamolio je g. Dr. Marka Kožula ministra n. r. da bi zajedno sa drugim delegatom g. Ć. Tomaseom, poslovodjom Društva za promet stranaca zastupao naš grad i g. ministar se je tome najspremnije odazvao i čak prekinuo jedan važan posao u Beogradu. Delegati Šibenika mogli su sa zadovoljstvom konstatirati da se je konačno uvidjela velika nepravda koja je učinjena Šibeniku. Osim drugih najviše se je za stvar Šibenika založio direktor splitskog „Putnika" g. J. Čulić, koji je nadležne upozorio na nepravdu nanesenu Šibeniku oduzmanjem onoga što je Šibenik već imao. Zahtjevi Šibenika sastojali su se u glavnome u slijedećem: da se ponovno uvede voz broj 1937/38, da se na pruzi Perković—Šibenik uvedu ponovno putnički vozovi barem u vezi sa splitskim brzim i ubrzanim, da se uvedu direktna Pullman-kola na pruzi Šibenik-Zagreb i obratno i da se za lokalni saobraćaj na pruzi Perković—Slivno—Šibenik dadu pristojna kola. Na anketi je riješeno da će se ponovno uvesti voz 1937/38 i dà će se u priključku na brze i ubrzane vozove uvesti na pruzi Perković—Šibenik i obratno putnički vozovi. Što se pak tiče četvero osovinskih kola Direkcija je u nemogućnosti da za sada udovolji opravdanom traženju Šibenika pošto ne raspolaže dovoljnim brojem kola. Radiona kola medjutim imade na popravku veći broj kola, koja će biti gotova u proljeću a osim toga do juna mjeseca ima da stignu kola, koja su naručena u inozemstvu. Prema tome biti će Direkcija u stanju da tek u junu mjesecu udovolji tom traženju Šibenika i g. direktor Schneller dao je delegatima svečano obećanje da će kod nove podjele kola na prvom mjestu voditi računa o Šibeniku. Na nadležnim je sada da vode brigu o tome da se to obećanje i održi.

Na ovoj anketi je osim toga zaključeno da se za Šibenik i Split uvede u sezoni još jedan par brzih vlakova i to u priključku na Prag, Beč i Lwow. Taj bi voz kretao iz Zagreba oko jedan sat u jutro i došao bi u Šibenik odnosno Split oko 11 sati prije podne. Vraćao bi se u Zagreb sa odlaskom oko 17.30 sati. Osim toga ubrzati će se vozovi 1013 i 1014 koji će prema tome kretati iz polazne stanice kasnije i ranije stizavati u odredište. Tim novouvedenim vlakovima dobio bi Šibenik vezu sa Zagrebom sa dva brzovlaka i dva ubrzana dnevno osim putničkih.

Kako smo obaviješteni radi se na tome da se radi rasterećenja stanice Perković-Slivno uvedu direktni teretni vozovi Knin-Sibenik.

Na dan 16 o. mj. održana je pri Direkciji Pomorskog Saobraćaja u Splitu anketa radi uređenja novog zimskog voznog reda plovidbe. Na ovoj anketi zastupao je naš grad poslovodja Društva za promet stranaca g. Tomasec. Šibenik je tom prilikom tražio neka poboljšanja u lokalnom voznom redu i treba istaći da je Jadranska Plovidba najspremnije izašla u susret željama Šibenika i preinačila svoj predlog prema traženjima našega delegata. Ovom prilikom treba da istaknemo da Jadranska Plovidba prima od države subvenciju za izvjestan broj prevaljenih morskih milja u svakom području. U šibenskom okrugu Jadr. Plovidba već je i prešla broj subvencioniranih milja i svaki porast znači za Jadransku plovidbu gubitak. Jadr. Plovidba rado bi pristala na uvođenje novih pruga kada ove nebi bile pasivne. Da bi udovoljila traženjima delegata Šibenika Jadranska Plovidba ukinula je na dvjema prugama, broj 23 i 25 po jednu vožnju i stvorila novu traženu prugu br. 32 za Obrovac. Po udovoljenju te želje šibenskog delegata najednom je nadošao protest sa strane sa koje se niko nije nadao. Delegat Direkcije Pošta najenergičnije se je protivio ovoj obnovi. Poslije je dne diskusije koja je trajala cijelo poslije podne na kojoj se je pokušalo na sve načine naći jedan izlaz, koji bi zadovoljio sve interesente, došlo se je do zaključka da je nemoguće udovoljiti sve želje bez velikog povećanja miljarine. Ovaj stav delegata pošte je tim čudniji, kada se zna opravdanost tog traženja jer ovako parobrod ne može radi mraka istog dana da stigne do zadnje luke, osobito u zimsko doba i kada je slabo vrijeme. Neopravdano je i tim prije, jer znamo da niti ljeti u većini slučajeva zbog zakašnjenja vlaka ovaj nema vezu sa parobrodom.

Dosadanja praksa da se već gotov projekt novog voznog reda iznosi na ovakovim anketama smatramo da nije na svom mjestu, jer se na taj način interesantima ne daje prigoda da svoje zahtjeve želje i zapažanja u potpunosti izlože nadajući se njihovom uvaženju. Ovo je tim očiglednije ako se uzme u obzir da se za novi zimski vozni red, koji stupa na snagu već 1 oktobra, sazvala anketa tek 16 septembra, tako da ostaje malo dana za uvaženje opravdanih zahtjeva i molbi jer ne treba zaboraviti da je procedura oko odobrenja novog voznog reda dosta duga. Imamo na pr. slučaj da u jedan dan iz Šibenika za Biograd i Preko od 7-14 sati idu ništa manje nego 4 projektovane pruge, dok ostalih dana ima svega po jedna pruga.

Projektovana pruga za Obrovac, koja nije odobrena zbog čudnog držanja delegata pošte, nije ipak onakova kao što je Šibeniku bila potrebita (t. j. odlazak i povratak istog dana).

Saobraćaja brzim prugama između Šibenika i sjeverne Dalmacije nemamo, iako je to bilo vrlo potrebito. Uz to brza pruga između Šibenika i Sušaka, za koji je trebalo 8 sati vremena, sada će joj trebati 11.30 sati i to bez ticanja Biograda!! — Obzirom na važnost Biograda i njegova zaleđa (Benkovac) bilo bi vrlo potrebito da se bar u odlasku prema Sušaku ima veza, jer zà to se nebi izgubilo ništa na vremenu.

U svakom slučaju za Biograd bi trebalo uvođenje jednog ovakvog ticanja bilo sa strane Jadranske ili Dubrovačke plovidbe (ove na taj način što bi, kako smo već govorili, odlazak iz Splita odnosno Šibenika bio jedan sat ranije).

Treba pohvaliti Jadransku plovidbu koja je uvela mogućnost da se u nedjelju otiđe rano ujutro u Split sa povratkom u ponedjeljak ujutro.

Kako smo informirani ljeti će ticati Šibenik i brza pruga Adriatike kao i parobrod „Kralj Aleksandar" Dubrovačke plovidbe, kojoj se mora priznati i istaknuti najljepša hvala i zahvalnost da ovim krajevima obraća punu pažnju. Isto tako doznali smo da će Dubrovačka plovidba uskoro uvesti i jednu bolju lokalnu prugu u sjevernoj Dalmaciji.

Naročito priznanje za svaki napredak i boljitak naših veza u Sjev. Dalm. treba napose otvoreno priznati našem vrlom i agilnom stručnjaku poslovođi „Putnika" g. Tomaseu koji ne žali truda i nastojanja da može dobiti ono što Šibeniku pripada.

SPORT

Najbolji dalmatinski klubovi u prvoj kvalifikacionoj utakmici razočarali su

Slaba igra

Nedjeljna kvalifikaciona utakmica u Splitu nije nam prikazala nikakav prvenstveni sport. Iako su obe momčadi pružile maximum energije i volje, nisu nam dale ono što smo očekivali. To u prvom redu važi za Hajduka koji još uvijek voli svoju staru igru kratkih pasova. Bilo je često brzih napada preko „vjetrovitog" Alujevića i prodornog Kragića, kada su se stvarale najkritičnije situacije pred golom Osvita, ali je sve to rijetko bilo izvedeno dugim loptama. Zato je Osvitova odbrana bila u mogućnosti da grupiše svoje igrače i barem tijelom ometa protivnika da puca ili pogodi vrata.

Prvo poluvrijeme proteklo je u glavnom u otvorenoj igri. Osvit je tada pružio čvrst otpor, te je odbrana sa halflinijom uspješno parirala Hajdukovu tehniku. Što je rezultat ipak bio 2.0 za Hajduk, zasluga je Osvitove nemoguće navale. Centar for, glavni vodić napada, rasklimatao je sasvim i onako nesređenu navalu, da je svaka pa i najsigurnija akcija bila unapred osuđena na propast. Uzalud je bio svaki trud Kacijana kad mu je okolina bila takova, kao da po prvi put zajedno igraju.

Rezultat je mogao biti nerešen, da je Rončević tu iskoristio nekoliko ljepih i sigurnih lopti. Kao što je falio vodja, falio je i pucač. Dok je Kacijan prosto vukao napred i bio stvaralac tih situacija, nije mogao ujedno da bude i golgeter Osvita. Raditi sve i postići gol, kraj odlične odbrane Hajduka, skoro je nemoguće. Sa jednim čovjekom u navali ne postiže se ništa.

Drugo poluvrijeme proteklo je u ve-

Traži se poštena žena ili muškarac za rasprodaju novina. (Obratiti se Upravi)

likoj nadmoćnosti Hajduka. Rutina, tehnika i vlastiti teren nadjačali su si gurno borbenost i elan.

Blesurom Rončevića III, i njegovim izlaskom sa terena, pada moral Osvita. On se bori, ali rastrgano. Kacijan je napustio navalu i igra trećeg beka. Postići se ne može ništa, neka se barem brani! Tri igrača u navali, koji su često morali da se vraćaju unatrag, a bez svojeg najboljeg igrača Kacijana, nisu bili nikakva opasnost za Hajdukova vrata. Hajduk je tada žestoko pritisnuo Osvita i prisilio ga na od branu. Halflinija igra za „drugu" navalu, dok su bekovi na centru. U tom dijelu Hajduk je postigao samo dva gola kraj sve onolike premoći. Osvit se branio kako bilo, glavno da je lopta što dalje od gola.

Krajnji rezultat mogao je biti dvostruko veći za Hajduk, a mogao je i Osvit dati bar počasni gol. Izgutali su jedni i drugi, naročito bijeli, dosta zgodnih prilika, kako se to u futbalu vrlo često dešava.

Očajna navala „Hajduka"

Gore smo napomenuli da je Hajdukova navala bila slaba. U polju, to se nebi moglo reći. Izvrsna halflinija, izuzev Deškovića, onemogućila je svaku akciju Osvitove navale, a svojim igračima u napadu davala vrlo upotrebljive lopte i prosto je kljukala s njima. Zato je Hajdukov forward u polju za oko lijepo kombinovao i tehnički ispoljavao svoju superiornost nad Osvitom. Ali je zato u kaznenom prostoru, kada se očekivala završna akcija, bila sprečavana u pucanju i još češće promašivala Osvitova vrata. Četiri postignuta gola nikako je ne opravdavaju, jer je jedan postignut iz penala, bez kog je moglo da prođe, a kod četvrtog je Fančević bio ometan od Perićića, te je propustio, tako reći, već odbranjenu loptu.

Zatim treba uzeti u obzir to, da Osvit još nikako ne može da bude bar donekle ravnopravan Hajduku na njegovom terenu. Uzevši u obzir, da je Osvit igrao slabije nego što može, i sve ono što je napomenuto možemo konstatovati, da je Hajdukova navala podbacila.

Najbolji i najopasniji u tom kvintetu bio je Kragić. Odlično je prodirao, izvrsno centrirao i stvarao najopasnije gužve. Izgleda da mu mjesto na krilu ne konvenira za pucanje. Da je postavljen u triu, vjerujem, da bi Osvitu bilo teže. Uža odbrana nije imala težak posao. Mikačić je tu pravi mozak, dobar dirigent. Takovom igraču teško je naći zamjenu.

„Osvit" nije zadovoljio

Poslije vrlo dobre igre protiv Vuka u Splitu, ispravno smo očekivali od Osvita da nam protiv bijelog majstora u koliko je moguće, iznese svoje najbolje umijeće. Jasno je da se protiv boljih klubova obično slabije igra tim više, ako su sistemi igre različiti, te je skoro sigurno da će pobijediti sistem jačeg kluba bez obzira kakav je. Ali u nedjelju Osvitov team bio je prilično rastrgan. Dok se u prvom dijelu još nekako borio, drugog su kola krenula niza stranu.

Moramo nažalost priznati, da jednu bolju akciju Osvita nismo vidjeli. Ako je bilo nešto da se istakne, to bi uradili pojedinci. Treba naglasiti, da je rezultat 0:4 više nego zadovoljavajući. Samo bi jedan naivko mogao tražiti i neodlučan rezultat u Splitu, koji je grobnica mnogih klubova iz gornje kuće. Sjetimo se „Slavije", „Haška", „Konkordije"!

Sa rezultatom može svak biti zadovoljan. Kad pogledamo način na koji se izvukao taj dobar rezultat, naime igru dvaju teamova, moramo reći da nije bilo sve u redu. Rastrganost i disharmonija vladali su u momčadi. Pritisnuta odbrana u drugom dijelu branila se kako bilo, ali je to daleko od one odbrane protiv Vuka.

Fančević nije mogao braniti nijedan gol. Bio je izvrstan. Rončević I često je letio u „prazno". Sjetimo se njegovih odličnih igara u posljednje vrijeme. U Splitu nije zadovoljio, i ako se u drugom dijelu popravio mnogo. Zajc je bio daleko bolji. Radio je neumorno i čistio sigurno. Jedina je griješka bekova, što nisu išli malo više napred, da se nadju u pomoći haltovima. To se kod Hajdukovog sistema kratkog dodavanja moralo uraditi. Zato je Sunko često plivao izmedju dva—tri bijela igrača.

Biziak i Munitić zadovoljili su, naročito posljednji. On je bio jedan od najboljih igrača Osvita.

Navala je bila najgori dio momčadi. Kacijan jedini, medju najboljima na terenu, radio je silovito za dvojicu. Okolina mu je bila tako slaba, da je najbolje uradio povlačeći se u odbranu u drugom poluvremenu.

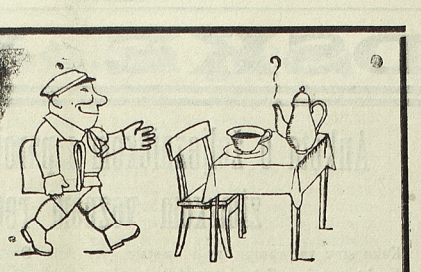
Veliku griješku napravilo je vodstvo Osvita postavljajući Rončevića III na centar. On nije za takvo mjesto. Zašto se govorilo da će igrati Bego? On bi svakako bio daleko bolji i prisebniji. Da je on igrao, Osvit bi dao sigurno počasni gol. Treba znati da je, u pomanjkanju Butorca, Bego pozvan prvi da vodi navalu. Nas bi interesovalo zašto se u posljednjem momentu momčad promijenila?

Rončević III na krilu je dobar. Neka se ostavi tamo gdje može poslužiti, inače će se, mijenjanjem mjesta, iskvariti.

Bravo Sudija

Za vrijeme igre publika je često sudiji g. Eciu Damianu (a ne Dominisu kako neke splitske novine rđavo informirane pišu) uputila svoje: „Fuj"! To bijahu listom navijači Hajduka, valjda nezadovoljni svojim ljubimcima okrenuli su svoja koplja na jadnog sudiju ni krivog ni dužnog. On je sigurno držao svoju pištaljku u ustima i nije se dao smesti drekom publike. Bravo g. Damiani, sudili ste izvrsno!

Pero Zlataper.

Malom Veseličiću voda se kupi u ustima

kad na stolu ugleda bijelu kavu. Prvo, jer mu dobra bijela kava ide u tek. Drugo, on zna iz nauke o bilju, kako blagotvorne sastojine sadržaje korijen cikorije (vodopije), od koje se izradjuje Pravi Franck.

On računa ovako: »Kad pijem tako krepku i zdravu bijelu kavu, onda brže učim. U školi naučim mnogo, domaće zadaće izradim na dvoje, na troje, pa mi ostaje dosta vremena za igru!« Ako on koji put i padne iz kojeg predmeta, žiru čovjeku može i to da se desi, ali u njega je zdrava narav, on će opet brzo ispraviti, te na kraju dobro prođe.

Politički zborovi u Preku i Biogradu

U nedjelju 22 t. mj. u Preku i Biogradu n-m održaće se veliki zborovi pristaša g. Dr. Mačeka. Na ove zborove doćiće mnogo svijeta iz okolice. Tako iz Šibenika idu parobrodi „Knin" i „Kvarner", iz Splita „Bakar", iz Olibâ „Ugljan", iz Ista „Trogir" a između Biograda i Preka saobraćaće parobrod „Kozjak".

Na ovim zborovima prisustvovaće kao izaslanik g. Dr. Mačeka jedan seljak iz Hrvatske ili možda g. Dr. Sutej. Govoriće nekoliko opozicionalaca i to: gg. Dr. Berković, Dr. Bulat, Mr. Ph. Silobrčić, I. Zečević, P. Kaliterna, zatim iz Šibenika g. D. Škarica, iz Biograda gg. M. Dominis, J. Jeličić i F. Vulin, težak iz Pakoštana i iz Preka g. Dr. Žunjević.

Za ove zborove vrše se velike pripreme te se računa da će na njima biti mnogo svijeta.

Oglas licitacije

Kod Banovinske bolnice u Šibeniku održat će se dana 27 septembra 1935 godine u 11 sati pr.podne DRUGA ofertalna licitacija za nabavku mesa i mlijeka, a za vrijeme od 1. oktobra 1935 do 31 marta 1936 godine. Istoga dana održat će se i licitacija za nabavku kokošjih jaja, peradi, voća, povrća i zelja, a za vrijeme od 1. oktobra do 31 decembra 1935 godine. Zanimanici neka se za potanje obavijesti obrate ekonomatu bolnice za vrijeme uredovnih časova.

V. d. upravnika bolnice:
Dr. J. PASINI.

PLAVNO

(Proslava nedjelje Crvenog Krsta)

U nedjelju dne 15. sept. proslavljena je na svečan način u našem mjestu nedjelja Crvenog Krsta. Značaj same proslave, kao i cilj društva istakače već po tome, što je ova upriličena u jednom skroz planinskom selu sjev. Dalmacije, udaljenom od središta, u kome već od prije četri godine postoji mjesni odbor društva Crvenog Krsta.

Čednim sredstvima, obzirom na nerodne godine i siromaštvo seljaka, Odbor je preturio dosta truda u pribiranju svakovrsnih sredstava, da pomogne bližnjemu i oskudnom. Radi takovog uspjeha, nadati se pouzdano, da će ova ustanova postepeno privući naklonost svakoga onoga, kome je srce oblagorođeno čuvstvom milosrđa i osjećaja prama sirotinji.

Početak proslave sljedovao je po svršetku božanstvene liturgije, gdje je mjesni paroh g. M. Jelača, sa oltara probranim riječima pozvao prisutne, da se pridruže povorci i time pokažu svoje interesovanje za jednu državnu i narodnu akciju, koja humanitarno razvije svoje djelovanje u selu.

Slavljenjem zvona sabrana povorka sa društvenim barjakom, školskom djecom, učiteljskim osobljem i stanovništvom obojega spola, uputila se iz hrama crkvenog u prostorije nar. osn. škole Dimitrija Obradovića.

U školskoj dvorani u prisustvu pomenutih kao i pretstavništva mjesnih ustanova i Zemljoradničke Zadruge, Sokola, Crkv. Tutorstva i parohijskog zvanja, te sdsk. glavara, pošte i žandarm. stanice, pretsjednik Društva g. Danilo Petranović, pozdravio je i zahvalio svima, koji su poklonili svoju pažnju da uveličaju proslavu. Medju ostalom istakao je kao vrlo važnu činjenicu značaj Crvenog Krsta, koji je kao organizacija do svjetskog rata, imao jedan isključivi zadatak da pomaže bolesnike povrijedjene u ratu. U današnje doba rad Crv. Krsta znatno je proširen. Pored pomaganja u ratu, ovaj se razvio da i u mirno doba, kao društvo kojemu je cilj milosrđe i pomoć stradalnicima, pomaže svakome pri elementarnim nezgodama i ublažavanju bijede. Crv. Krst posvećuje još naročitu saradnju u čuvanju nar. zdravlja i njegovanju nezbrinute i školske djece.

Napose je istaknuo staranje Odbora Crv. Krsta u Plavnu, koji je postigao besplatni prijem jednog sirotnog djeteta u sirotinjskom Domu u Užicu kao i njegovo školovanje; zauzimanje Crv. Krsta za riješenje i doznaku potpore invalidima; dijeljenje iz svojih vrlo skromnih sredstava robe i preobuke navlastito sirotnoj djeci i potpomaganje prehrane. Naravno ovo je sve izvodjeno koliko se i kako moglo, jer sredstva kojima društvo raspolaže za sada su sva iz članarine i čednih dobrovoljnih priloga.

Po svršetku povorka je u redu obišla ispred škole, gdje je radi uspomene današnjeg dana, bila snimljena fotografska slika.

Ovom prilikom vršeno je sakupljanje milodara. Materijalna strana prihoda iako čedna, ipak mnogo zadovoljava, kada se shvate prilike mjesta i opća oskudica. U ovako tegotnim vremenima, a u našem slučaju osobito, mnogo vrijedi dobro raspoloženje i i shvaćanje, koje će se još većma povećati, čim prođe doba oskudice, a nastanu povoljnije prilike za život.

K. C.

Štampa i vlasništvo: Odilk. Oral. Zavod Tisk. E. VITALIANI I SIN — Sibenik. Odgov. urednik, Namilkar Vitaliani